

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de
APARE SĂPTĂMÂNAL

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Sibiu

Str. Șaguna 8

Abonamentul:

Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe

se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor

un șir petii 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile

se adresează Administrației ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Biserica Românească

II

Dar prin ortodoxie influența poporului român s'a extins civilizatoric și spre Slavii de dincolo de Nistru. Pe temeiul documentelor istorice, Rușii și au primit creștinismul dela Constantinopol și multă vreme Biserica lor a fost condusă de mitropoliți greci. Însă în răspândirea și întărirea creștinismului rusesc nu se poate să nu fi avut un rol însemnat Românii cari erau vecini de graniță și aveau creștinismul din veacurile II—IV. Ținuturile dintre Nistru și Bug și Crimeea, adică chiar primele ținuturi încreștinate ale Rusiei, au fost totdeauna împânzite de coloniști români așezați statornic acolo, sau de ciobani cari petreceau câțva timp. Iar într'un moment de mare primejdie, ortodoxia Ucrainei a fost salvată, de catolicismul ce voiau să i-l impună regii Poloniei, de către românul Petru Movilă, mitropolit de Kiev.

Rolul jucat de acesta e simbolic pentru toată misiunea ce a împlinit-o poporul român ca punte între Apus și Răsărit. Studiind în Polonia, unde a deprins limba latină și a cunoscut teologia catolică, el a dat Bisericii ortodoxe din Ucraina întâi și apoi de peste tot, prin Sinodul dela Iași din 1642, vestita Mărturisire Ortodoxă, utilizând termenii scolastice latine, împărțirile și definițiile ei din Catehismele contemporane catolice.

Legat de Răsărit prin ortodoxie poporul român a adus în slujba ei ceea ce putea oferi în aceea vreme situația avansată a Europei latine.

Ortodoxia rusă subminată de tulburarea staroviertă și de ispitele catolicismului s'ar fi prăbușit în haos, dacă nu-i venea în ajutor un latin ortodox.

Pe de altă parte poporul român, dacă n'ar fi fost legat de Răsăritul și de Sudetul Europei prin comunitatea de credință, ar fi privit indiferent la prăbușirea ortodoxiei, la lichidarea popoarelor din Sud-est și la întoarcerea Slavilor dela Răsărit în cine știe ce haos. În același timp în ansamblul Europei apusene, situația lui periferică nu i-ar fi permis să fie altceva decât o anexă. Europei însăși nu i-ar fi putut aduce imensul serviciu ce i l-a adus.

Latinitatea, ca legătură cu Apusul, în împreunare cu ortodoxia, ca legătură cu Răsăritul, au făcut din poporul român un însărcinat al Europei pentru susținerea popoarelor din Răsărit și Sud-est. Dacă însemnătatea unui popor se măsoară cu rolul pe care l-a jucat în soarta unui ansamblu mai mare de neamuri, poporul român poate prezenta dovezile unor servicii cari sunt extraordinar de mari în raport cu neamurile vecine.

Poporul român este prin latinitatea și ortodoxia sa o punte între Apus și Răsărit. Prin el s'a susținut în mare măsură legătura între cele

două părți ale Europei. Fără de el Răsăritul ar fi rămas în afară de zona de putere și de influență a Apusului. Unde e trecerea prea bruscă, nu e nici o trecere.

S'a accentuat adeseori poziția de mijloc a poporului german între Europa vestică și estică. De fapt poporul german e singurul care se întinde, prin cele două extreme ale sale, din Apusul Europei de dincolo de Rin până în Răsăritul baltic și rusesc. El a purtat valorile culturii apusene până la rasele atât de deosebite din Răsărit.

Dar nu trebuie uitat că poporul german a rămas și în Răsărit occidental. Geografic el a pătruns în mediul răsăritean, dar spiritual trecerea dela sufletul lui la sufletul răsăritean nu se putea realiza decât printr'un popor care pe de o parte nu numai geografic, ci și sufletește era mai aproape de spiritul apusean al poporului german, iar pe de alta avea elemente spirituale comune cu Răsăritul. Acest popor a fost cel român, ale cărui afinități cu Apusul prin latinitate l-a făcut să-și deschidă sufletul valorilor culturale germane. Procesul acesta s'a realizat în Transilvania.

Rolul acesta îi revine poporului român și în viitor. În lumea de Slavi ale cărei tendințe sunt de-a trăi din creațiunile spiritului propriu și de-a întoarce spatele culturii răsăritean apusene, poporul român e singurul care se simte atras de cultura Apusului, pe care prin legăturile de credință ce le are cu popoarele slave le-o poate strecura moderând deosebirile și micșorând distanțele spirituale.

Prin caracterul ei național Biserica ortodoxă a poporului român nu numai că a contribuit într-o măsură covârșitoare la conservarea și precizarea etnică a acestuia, ci i-a și ajutat să îplinească o misiune de apărare a civilizației europene, de salvare a popoarelor din Sud-est și de transmisiune a bunurilor culturale din Apus spre Răsărit.

Ea a fost în stare să dea această putere poporului român, deoarece ea are un interes vibrant pentru nație ca atare și nu numai pentru om. Universalismul catolic și individualismul protestant se întâlnesc în lipsa lor de interes pentru realitatea nației ca atare. Catolicismul vede omenirea desbrăcată de atributul etnicității, protestantismul pe insul singuratic. În fond amândouă consideră că insul religios e dincolo sau înafară de calificația etnică.

Biserica ortodoxă nu desbracă pe insul religios de etnicitate și nu-l scoate din comunitatea etnică. Comunitățile etnice sunt chemate ca atare la mântuire. Ele devin comunități bisericesti. Acestea sunt bisericile autocefale. Insul se mântuește deodată cu neamul.

Neamurile sunt zone ontice ireductibile. Ele sunt unitățile specifice ultime ale omenirii. Din ele se explică individul și prin ele trăește. Omenirea nu există ca un continuum sau ca un discontinuum uniform. Creațiunea lui Dumnezeu nu poate fi găsită nicăiri decât în înfățișările comunității etnice.

Aceste întreguri etnice, vii organisme spirituale biologice, nu pot fi sfărâmate pentru a se crea comunități bisericesti naționale. Forțele de comunitate naturală ale neamului se intensifică și înalță, prin coborârea harului dumnezeesc, luând ființă Biserica. Astfel Biserica are în seama sa nu numai persoanele, ci și întregurile naturale și coloratura lor etnică. Ea nu vede persoanele în izolare și în uniformitate abstractă, ci ca mlădițe ce cresc din seva tulpinei etnice.

De aceea, fără a părăsi dogmele revelate, ea se modelează pe trupul fiecărei națiuni, ca o concretizare a Providenței divine pentru un neam sau altul.

Wilhelm Stapel, teologul german favorabil național-socialismului, spune: «Statul lui Hitler ar fi fost desăvârșit dacă i-ar fi stat alături o Biserică națională de creștinism pozitiv». (Die Kirche Christi und der Staat Hitlers, pg. 29). El constată că un stat naționalist, care nu e o simplă autoritate statică pentru menținerea ordinii în mijlocul unei mulțimi indiferentă sub raportul național, nici numai un factor creator de condiții economice mai favorabile pentru acea mulțime, ci un instrument de promovare a națiunii ca atare, vede atât în universalismul catolic, cât și în individualismul protestant mai mult forțe care-i stau în cale decât aliați care să-i ajute. Ar avea însă totuși lipsă de o instituție religioasă care să stea alături de el în opera de educație a națiunii, dar care să aibă atât autoritatea unei Biserici de origine divină, cu dogme revelate, neconstruite de om, cât și interesul pentru națiune ca întreg specific.

Biserica ortodoxă întrunește întocmai aceste două criterii.

Wilhelm Stapel însuși recunoaște acest lucru adăogând îndată după cuvintele amintite: «Că pot exista biserică naționale creștine ne învață Sud-Ostul și Ostul».

Dar Biserica națională a însemnat la Români în același timp Biserica populară, Biserica a poporului. Poate aceasta a constituit deosebirea esențială între Biserica ortodoxă română și Biserica ortodoxă rusă.

Biserica română n'a fost o Biserica a claselor suprapuse și o Biserica a Statului, o Biserica oficială. La aceasta au ajutat-o și împrejurările trecutului istoric. În Transilvania n'a existat o nobilime română, căci toți nobilii au trecut la catolicism și s'au maghiarizat. A existat numai poporul și Biserica l-a îmbrățișat pe acesta cu tot devotamentul, împărțind soarta,

loviturile și umilirile lui. (Interesant de remarcat că precum boerimea română transilvăneană părăsind ortodoxia s'a maghiarizat, așa în timpul nou boerimea din Vechiul Regat părăsind ortodoxia s'a franțuzit. Numai poporul i-a rămas fidel Bisericii, pentru că și-a rămas fidel sie însăși).

Circulația religioasă vie între ținuturile românești a menținut pretutindeni caracterul popular al Bisericii.

Poporul nu a simțit niciodată și nu simte nici azi pe slujitorii Bisericii ca streini, ca aliați cu clasele superioare. Dimpotrivă, pe preot îl simte mai aproape decât pe toți intelectualii, deși și aceștia se recrutează cea mai mare parte din sânul poporului.

Preoții au fost în trecut, sub stăpânirea străină, singurii conducători naționali ai satelor și de aceea s'au interesat de toate problemele de viață ale poporului. Ei n'au fost numai slujitori ai altarelor, ci îndrumători economici, susținătorii nădejdelor de libertate, conducătorii școlilor.

Marele Mitropolit al Transilvaniei din veacul 19-lea, Andrei Șaguna, legiferând o tradiție veche, a legat prin norme precise toată viața politică, națională și școlară a poporului de Biserică. Biserica a înființat și îndrumat școlile populare și secundare ale poporului român din Transilvania. Preoții au fost tribunii naționali ai poporului, scriindu-i gazetele și cărțile, suferind persecuțiile și temnița stăpânirii străine. Din întimitatea în care a trăit Biserica cu poporul s'a născut o cultură populară creștină-română de o bogăție extraordinară. Dealtfel toate neamurile din Sud-estul Europei se pot lăuda cu bogăția și pitorescul creațiunilor și manifestărilor spiritului popular. În Apus creștinismul a fructificat o teologie abstractă, ca produs al rațiunii universale a intelectualilor. În Răsărit rolul teologilor l-a împlinit poporul care, meditănd asupra revelațiunii creștine din împrejurările concrete ale vieții și ilustrând-o prin ele, pe de o parte și-a încreștinat profund ființa, pe de alta a creat o cultură populară tot pe atât de creștină, pe cât de etnică.

Wilhelm Stapel afirmă că fiecare popor a creat un *nomos etnic* (Volksnomos, Nomos des Volkes), o lege de viață națională, o concepție etică proprie, pe care creștinismul nu o poate înlătura, ci numai desvolta. Acest *nomos etnic* trebuie să țină locul Testamentului Vechiu la fiecare popor.

S'ar putea însă ca la unele popoare acest *nomos etnic* să cuprindă elemente contrare concepției creștine, în care caz e pus în fața dilemei grozave de-a alege între creștinism și etnic.

Pentru poporul român această dilemă nu se pune. *Nomosul* său, deși are cu adevărat caracterul etnic, este în același timp creștin. Atitudinea sa în fața vieții, în fond creștină, s'a îmbrăcat în experiențele etnice. Din materialul creștin topit în flacăra

spiritului și a trecutului românesc s'a înfiripat edificiul unei concepții de viață, care e numai a poporului român.

Doina românească e cântecul bisericesc amestecat cu elementele rasei și trecut prin sufletul duios, intim și nostalgic al poporului român.

Portul românesc, care nu imită natura nici în culori, nici în figuri, ci o schematizează, este o transpunere a icoanei bizantine care nu redă natura, ci numai trăsăturile esențiale, ascetice, spre a sugera realitatea eschatologică.

Toată varietatea de folclor, de artă, de obiceiuri, a poporului român are un caracter creștin ortodox, dar în același timp se deosebește de a tuturor celorlalte popoare ortodoxe, întrucât alta a fost rasa, alte au fost antecedentele spirituale în cari a pătruns creștinismul, alta istoria în care s'a desfășurat.

Fiind aproape de popor, Biserica a trezit ca printr'o baghetă magică toate puterile creatoare ale celei mai originale pătri a neamului.

Acesta fiind caracterul Bisericii românești este explicabil, de ce, precum în trecut, așa și azi ea merge cu neamul. Precum în trecut n'a existat nicicând conflict între neam și Biserică, așa și azi nu există. După războiul a existat uneori o tensiune ascunsă între Stat și Biserică. Dar nu între neam și Biserică. Tensiunea a fost produsă de spiritul mason al oamenilor politici de factură democratică și străini de aspirațiunile neamului. Neamul a stat însă totdeauna alături de Biserică în atitudine de protest. Curentele naționaliste toate s'au declarat în același timp creștine.

În România numai antinaționalismul este anticreștin.

D. STĂNILOAE

Nr. 3442/1942

Comunicat

Onor. Minister al Cultelor și Artelor, Subsecretariatul de stat al Cultelor și artelor, cu adresa Circulară Nr. 10.930/1942 din 2 Martie 1942, ne-a adus la cunoștință, că pe luna Martie 1942 va plăti ajutor de familie numai acelor preoți și cântăreți, cari au înalțat prin Consiliul nostru Arhiepiscopesc toate actele oficiale din care să rezulte vârsta copiilor atât până la 16 ani, cât și după aceasta, actele de școlaritate sau că urmează o meserie de pe urma căreia să-și câștige singuri existența, actele că, copiii peste 16 ani nu câștigă la școli mai mult de 1000 lei lunar, iar la comunele urbane 2000 lei lunar, cum și o declarație scrisă, că copiii cari urmează în școli nu primesc dela stat întreținere completă ca: hrană, locuință, sau îmbrăcăminte.

Preoții și cântăreții, cari nu au înalțat actele de familie, sau veniu pe unu din ele, le vor trimite fără amănare pe adresa: *Oficiul Cassei Arhidiecezane, Sibiu*, altcum nu vor mai fi luați în Statele de plată cu ajutor de familie, după copiii ce-i au. Sibiu, la 9 Martie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Reuniunea meseriașilor români din Sibiu în ajutorul soldaților răniți

Comitetul Reuniunii în ședința din 5 Martie a. c. a dăruit Comisiunii de Patronaj din Sibiu suma de 18.678 lei, rezultată dela Concertul și Reprezentația teatrală din 6 Ianuarie a. c. dată sub conducerea răposatului Ioan Stanciu și a dlui Dumitru Axente.

La același fond au mai dăruit Lei 920 femeile meseriașilor români din Sibiu ca taxă pe lunile Decembrie 1941 și Ianuarie 1942.

Fapta meseriașilor noștri merită toată lauda.

Nr. 3452/1942

Anunț oficial

Mai mulți preoți au cerut să intervină la locul a cincea, pentru a li se aproba gradația a cincea, la salariu.

Intervenind în cauză, Onor. Minister al Culturii Naționale și Cultelor ne-a răspuns, că gradația a cincea nu se dă preoților pentru vechime de serviciu, ci ca gradație de „merit militar”, pe care o pot obține numai acei preoți, cari au fost mobilizați ca preoți în armata română pe timpul dela 15 August 1916 până inclusiv 31 Decembrie 1918.

Prin urmare să nu se mai înainteze cereri pentru obținerea gradației a cincea de vechime, ci numai pentru gradația de ordin militar și numai aceia preoți și o ceară, cari au fost mobilizați în armata română ca preoți pe tot timpul dela 15 Aug. 1916 până la 31 Dec. 1918 inclusiv. Sibiu, 9 Martie 1942.

Consiliul Arhiepiscopesc

Ședință literară religioasă

Duminecă, 8 Martie ora 11 a. m., a avut loc în sala Prefecturii o ședință literară religioasă, aranjată de dl prof. universitar **Victor Papilian**, președintele scriitorilor români din Ardeal, în cadrul ciclului de conferințe organizate de Societatea ortodoxă a femeilor române de sub conducerea dnei **Sofia Șt. Metes**.

A fost un rar prilej de înălțare sufletească, o oră de încântare curată, o preumblare a spiritului prin zona gândurilor și sentimentelor luminate de conștiința prezenței și a măreției lui Dumnezeu, o revelație a adevăratului frumos de care Părintele rector **D. Stăniloae** a spus în cuvântul de introducere că e strălucirea lui Dumnezeu, slava ființei Lui, proiectată peste lumea făpturilor Sale.

Un public deosebit de numeros, în frunte cu **I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae**, a răsplătit cu o impresionantă și bucurăoasă atenție pe scriitorii cari au citit din operele lor de inspirație creștină.

Lecturile au urmat în următoarea ordine: dăoara **Michaela Papilian** a făcut inimile să îngenunche în fața măreției lui Dumnezeu prin doi psalmi de recântat simțire.

Tinerii poeți **Romeo Dăscălescu** și **I. V. Spiridon** au înălțat meditația auditorului într'o ordine superioară a spiritului. Sunt două talente de mari nădejdi preocupate să întindă farmecul viziunii de poet peste domeniile de taină ale religiozității românești și teologiei populare. Răsădită în poezia lor întrebările prohodului, chemarea clopotelor, bucuriile luminoase ale sărbătorilor în haine albe.

Cu răsufierea oprită a fost urmărită descrierea întâlnirii dintre apostolii Petru și Toma pe de o parte și Iisus cel înviat pe de alta, care formează tema nulei «Minunea» a marelui nostru scriitor creștin dl **Victor Papilian**.

Despre literatura atât de matură și totuși atât de creștină a dlui **Victor Papilian** suntem dator să scriem odată pe larg. Încă nu s'a subliniat după cuviință rolul și însemnătatea specială a acestui scriitor în ansamblul literaturii noastre. Abia cu dl **Victor Papilian** literatura noastră s'a apropiat de marile probleme ale spiritului. Înțelegem ale spiritului românesc, ce poartă în temelurile lui trăsăturile ortodoxiei.

Literatura românească până la dl **Victor Papilian** a fost un romantism idilic când a vrut să reflecteze viața românească, sau în timpul mai nou o descriere a superficialei vieți a cărnii.

Festivalul a fost încheiat de dl **Gri-gore Popa**, acest caracteristic poet și eseist al Ardealului tânăr. În cele cinci poezii citite de **Domnia Sa** se alternau scâpărările revelatoare ale onticului ardelean, cu accentele apăsate ale chemărilor în duhul de luptă al trecutului.

Incompatibilități

Asistăm azi cu toții la o grăa încăerare, nu între două popoare sau mai multe, ci la o luptă pe viață și pe moarte a adevărului cu minciuna, a falsității dominante cu linia consecvență a vieții care nu mai poate accepta nici ondolări, nici frânturi diabolice. Se bate azi cap în cap stilul veritabil de viață creștină cu cel croit după întunecoasa concepție a promotorilor iudei.

Vajnicul nostru popor s'a alipit și el la partida „pentru Hristos”, așa precum a făcut toldeana în istorie. Numai așa a știut să lupte și nămea așa a știut să birue în toată vremea.

De aceea, astăzi, mai mult decât oricând, ni se cere nouă, clerului de mir, în deosebi, să înzecim acțiunea noastră de îndrumare a masselor la Hristos și de-a scutura orice urmă scamoasă de pe haina neamului românesc care se vrea și dorește, de acum în colo, strălucită în duh și adevăr.

Ne întrebăm însă, avem noi, clerul neamului românesc, sprijinul corăspunzător cu rezultatul forte ce ni se pretinde ?!

N'am vrea prin răspunsul pe care l-am da la această întrebare, să pretindem de la cerșitorii osteneală și o jertfă a Statului în plus pentru preoțime. De parte de noi acest gând. Și aceasta pentru că privilegiile ce ni s'au rețezat rând pe rând, sunt mărunte și fără pretenția de-a ne fi indulcit oarecând situația materială.

Ne surprinde însă dispozițiunea ministerială prin care se acordă pe deoparte acel adaus minim de salariu, iar pe de alta se impune cu birul degradator «profesional» venitul din parohie evaluat la maximum și care nu e decât o ofrandă benevolă a credincioșilor, pe care nu se poate conta după calcul, taxând, totuși, preoția — prin impunerea de mai sus — drept o meserie, iar nu o misiune, o jertfă în primul rând — precum este!

Printr'o altă dispozițiune ministerială, și mai recentă, se anulează acel din veacuri *privilegium immunitatis servitorum*, prin care persoana preotului, ca membru al clerului, era slobozită de anumite servicii publice, incompatibile cu slujba duhovnicească.

Astăzi, numita dispozițiune, dată, credem, fără avizul prealabil al Departamentului culturii naționale și al cultelor și, mai ales, fără cunoașterea realității, obligă pe părintele satului să presteze, alături de cel din urmă păstorit al său, prestația comunală: repararea drumurilor în sat, a podurilor etc. sau dacă situația îi permite să-și achite osteneala în bani, fiecare zi de lucru face numai 300 lei, cum e cazul în parohia mea.

Mă întreb, ce face nu preot care nu dispune de fonduri în plus pentru ca să-și achite «prestația comunală» în bani, întrucât e strămtorat din punct de vedere material ?!...

Oare, o comună, un sat, își stagnează progresul material tocmai din lipsa prestației oferite de jertfitorul său prin excelență care este preotul ?! Nici odată! Însă dacă legea i-o îmbeie, organele în drept execută. Și credem că ne strică acest fel de modernizare...

Drept consecință a acestor fel de dispozițiuni, auzi comentându-se în conștientul preoțimei — din partea anumitor oficialități mărunte: — „li s'a înfundat și poporul, nu mai sunt pe vremea lui Papură Vodă [Constantin cel Mare]”. Iar un fidel păstorit te oprește în cale și cu sfiiciune te'ntreabă: — „Apoi bine,

Aplauzele publicului s'au intensificat la ultimul grad când a fost să răsplătească poeziile de încheiere ale dlui **Gri-gore Popa**, întinse ca o nădejde, ca o siguranță suverană spre viitor.

A fost o ședință literară memorabilă.

Părinte, nu suntem noi dăstui pentru săpă, de-ați mai ajuns și Dvoastră la prestație ?!... în timp ce un altul mai impertinent și cu mai puține afinități față de biserică și reprezentanții ei, râde sadic — sămăuând prin atitudine-i anarhie în rândul celor nepătați.

Iată în adevăr de ce neapărat un popor, atari dispozițiuni — în aparență de puțină importanță, și ia-lă de ce, noi, propovăduitori ai adevărului din lumea satelor românești, simțim mai întâi și mai intens, tot tragismul dispozițiilor de acest fel.

E lucrul notoriu că un conducător sufletec — în cazul nostru — preotul, care constrânge nu cu usturimea legilor, ci numai cu puterea morală, la înduhovnicire, nu poate să-și atingă țelul care este și al neamului — în totalitate, decât dacă legea nu-l mai umilește, ci-i crează pe viitor — prin dispozițiunile date și repunerea lui în privilegiile smulse, — o atmosferă înaltă și demnă de respectat, așa cum a avut toldeana acea preoțime care era «cu crucea 'n frunte!».

Suntem de bună credință că statul nostru — eminent creștin —, nu va împărtași nici când opinia degradării clerului, ci va dorii un cler la înălțimea chemării ce-l așteaptă. În felul acesta va fi o consecvență deplină între jertfa imensă pe care ne-o prestează la Răsărit slăviții noștri ostași, pentru Hristos, și între atitudinea dinlăuntru a legiuirilor și dispozițiilor care se dau față de biserică și față de organele ei — misiionarii de jertfă.

Preot Nichifor Todor

Congresul Societății ortodoxe naționale a femeilor române

S'a deschis Duminecă, la ora 3 d. a., în sala de festivități a externatului Zoe Romniceanu din capitala țării, în prezența reprezentanților eparhiilor ortodoxe și a reprezentanților filialelor societății.

Congresul a fost prezidat de dl prof. **Ion Petrovici**, ministrul culturii naționale, asistat de **I. P. S. Nifon**, mitropolitul Olteniei, **Veniamin Pocitan**, vicarul Sfintei Patriarhii, dna **Alexandrina Cantacuzino** președinta Societății, **N. Crețu**, secretarul general în ministerul Educației naționale, **Aurel Popa** secretar general la culte, doamnele și preoții membri ai comitetului central.

P. S. Veniamin Pocitan aduce congresului binecuvântarea **I. P. S. Patriarh Nicolim**. Invitează apoi scopul măreț pentru care lucrează societatea: a crește tineretul român în duhul ortodoxiei.

I. P. S. mitropolit Nifon, în cuvântarea sa, arată că acest congres, ținut în Dumineca Sfintei Cruci, înseamnă biruința binelui asupra răului. În semnul Crucii vom birui.

Dna **Alexandrina Cantacuzino** face un scurt istoric al Societății care timp de 32 de ani poartă steagul ortodoxiei și al naționalismului eroic. Așezământul de cultură, deschis de Societate, în timpul războiului a devenit spital de răniți. Prin înființarea de filiale, s'au întemeiat străne legături cu Ardealul și Basarabia. S'au deschis școale și s'a înălțat mauselele dela Mărășești. În cursul anului din urmă s'a dat sprijin refugiaților din Ardeal, Basarabia și Bucovina. S'au restaurat și deschis căminuri și școale, precum și întâia biserică din Transnistria, la Rebnîța. Dna prezidentă aduce omagii Suveranului, **M. Sale** Reginei **Mame**, Mitropolitului statului, **I. P. S. Patriarh**, conducătorului școlilor, rugându-i să privească Societatea ca pe o fiică a bisericii.

Dl prof. **I. Petrovici**, ministrul culturii naționale, subliniază rolul Societății în deșteptarea sentimentelor noastre de români, creștini și ortodocși, în însușiri de

adâncire, nu de suprafață. În promovarea acestei opere, meritul dnei Cantacuzino este de netăgăduit. „Ca român, nu pot să nu relev încă un moment din activitatea dvoastră: inițiativa de a fixa o cruce pe dealul Feleacului, o cruce vremelnic înfiptă acolo, pentru că este o cruce în marș.” Dl. ministru felicită Societatea pentru lucrarea de educație, înfiptă până acum, la adăpostul, cu sprijinul și în credința bisericii, stâlpul de temelie al neamului.

„Credința creștină este, în adevăr, un minunat factor de educație. Și dvoastră ați pornit să înfiptuiți în spirit ortodox, ceea ce realizaseră alte confesiuni creștine.”

Au cuvântat apoi, pe rând, reprezentanții eparhiilor, și reprezentatele filialelor Societății.

Din partea bisericii din Ardeal, și a I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, a vorbit, salutând congresul, Păr. Dr. Aurel Crăciunescu, care propune a se lua inițiativa ridicării unei Catedrale a Mântuirii.

Cărți apărute

Grigore Popa: *Invitații*. Editura „Tara”, Sibiu, 1941, pg. 128, Lei 100.

Credincioși rostului ziarului nostru nu remarcăm și nu recenzăm decât cărți al căror cuprins contribuie la lămurirea și înțelegerea temeiurilor creștine și românești ale neamului nostru, venind în ajutor preoților în opera de zidire și de apărare a sufletului etnic.

Semnând cartea recentă a diui Grigore Popa nu ne abatem dela linia noastră deoarece ea este o carte de duh și de gândire naționalistă și creștină, aspecte atât de caracteristice scrisului acestui tânăr și talentat scriitor ardelean.

Dl Grigore Popa este un artist al cuvântului românesc. În fraza lui involburată grăesc voiniciile Ardealului, durerile și frumusețile lui. Murmurul codrilor noștri, lumina duminicală a câmpurilor, pumnul tăcârilor strâns pe prăsele, toate se rostogolesc și lucesc în rândurile năvalnice ale acestui îndrăgostit al peisajului și sufletului transilvănean.

E firesc ca acest scris arzător ca jarul să nu poată fi deslipit de un anumit cuprins, care nu e altceva decât comoara bunurilor sufletești ale poporului nostru.

Dl Grigore Popa laudă în această carte tot ce ne e scump tuturor în calitate de români și de creștini, vrăjiți de nostalgile plaiului și înțelepciunii strămoșești. Ne cucerește prin imnul ce-l înalță credinții, ne cheamă să ascultăm svonul tradiției, ne înflăcărează spre eroism, ne determină pentru românism și peste toate se coboară lumina frumosului, care e starea mântuirii.

Cartea e o desfătare a spiritului, cu excepția unor nedumeriri provocate de sonoritatea panteizantă a câtorva pasagii. — D. S.

Societatea Română de Filosofie; Omagiu profesorului Ion Petrovici; Istoria Filosofiei Moderne, vol. V; *Filosofia românească dela origini până astăzi*, de: Nicolae Bagdasar, Traian Herseni și S. S. Bărsănescu, București, 1941. Pg. XVI+805. Prețul Lei 360.

Norocoasa și vrednica inițiativă a tinerei „Societăți Române de Filosofie” de a redacta o Istorie a filosofiei moderne, ca omagiu profesorului Ion Petrovici, a fost încununată de cel mai deplin succes, reușind să îmbogățească bibliografia noastră filosofică cu cinci volume masive, numai în cinci ani, timp foarte scurt pentru asemenea creații. Această înfiptuire a gânditorilor noștri contemporani trebuie apreciată nu numai din punct de vedere științific, dar și din punct de vedere național. Sentimentul de îndreptățită mândrie națională trebuie să umple sufletul oricărui bun român, văzând cât de frumos se afirmă spiritul productiv și dornic de muncă al neamului său capabil să creeze valori spirituale neperitoare, chiar și în anii în cari a trebuit să treacă — și l-a trecut cu glorie — cel mai cumplit examen al existenței sale. Cartea aceasta este un bolovan în

plus merit să umple gurile dușmanilor noștri cari doreau să arete lumii că neamul românesc nu-i capabil de cultură. Un mare adevăr cuprind cuvintele din prefața vol. V, unde se zice: „Cele cinci volume ale *Istoriei filosofiei moderne* constituie un fapt cultural, cu care orice cultură s'ar putea mândri și pe care nici unul din popoarele vecine nu-l au încă”.

Volumul V al acestei lucrări monumentale ne încredințează apoi în mod special că gândirea românească își ocupă cu demnitate locul său pe câmpul de frământare spirituală a popoarelor culte. Filosofia românească ne este prezentată așa cum ea a luat ființă și s'a dezvoltat în jurul problemelor de: I. Filosofie pură; II. Estetică; III. Filosofia dreptului; IV. Filosofia culturii; V. Sociologie; VI. Pedagogie.

În primele patru domenii ne conduce cu o pricepere neîntrecută Nicolae Bagdasar, al cărui spirit fecund a înzeestrat cultura românească cu un număr foarte bogat — pentru vârsta lui tânără — de studii mult apreciate în filosofia noastră, cum este, în afară de „Filosofia românească” apărută în 1940, *Filosofia contemporană a Istoriei*, București, 1930.

Asupra Sociologiei românești ne orientează tânărul conferențiar dela Universitatea din București Traian Herseni, iar *Pedagogia românească* o expune ca nimeni altul până acum, profesorul dela Universitatea din Iași S. S. Bărsănescu.

Dar o lucrare românească orcât s'ar apropia de culmile desăvârșirii, nu scapă de greșeli cari pentru omul dornic de îndreptare devin stimuli spre perfecțiune. Astfel ni se pare că și frumoasa lucrare de față este lipsită de o adevărată poadoabă a gândirii românești, de gândirea lui Nichifor Crainic.

Despre acest gânditor original, apreciat și peste hotare, și cu drept cuvânt providențial pentru îndrumarea vieții noastre spirituale, într-o carte în care se vorbește pe 805 pagini despre gânditorii noștri, despre filosoful român Nichifor Crainic se vorbește într-o singură propoziție, la pg. 382 unde se zice: „gânditori distinși ca Nae Ionescu și Nichifor Crainic recomandau o întoarcere la ortodoxism și intuiția mistică ca mijloc de cunoaștere”.

Dacă este așezat între „gânditorii distinși”, oricare cetitor așteaptă în mod firesc să afle și în această carte informații mai temeinice acupra vieții și operii lui.

Sântem convinși că autorii cărții despre filosofia românească cunosc foarte bine și filosofia lui Nichifor Crainic și știu bine că concepția lui despre lume și viață miroasă a tămâie ortodoxă, este pătrunsă de duhul bisericii strămoșești, în tinda căreia s'a născut adevărata gândire românească. De aceea credem că nu ne vor lua în nume de rău, dacă ne exprimăm la acest loc dorința ca într-o nouă ediție a cărții, care va fi reclamată în curând, datorită valorii ei extraordinare, să zăbovească ceva mai mult la filosoful Nichifor Crainic, cugetarea căruia poartă pecetea vădită a specificului românesc.

Tot desăvârșirea operei cere să se pună în lucrare fără zăbavă și Istoria filosofiei din antichitate până la Renaștere.

Cartea a fost așteptată cu nerăbdare de toată lumea cultă, nu numai de specialiști, fiindcă lipsa ei a devenit deadreptul durerosă atât din punct de vedere național, cât și științific. Ea face un serviciu neprețuit prin informațiile ei bogate, temeinice și sistematice, dând posibilitate lumii din școală și celei înafară de școală să afle la un loc, într'un volum masiv, dar ușor și plăcut de pătruns, fructele bogate și frumoase ale puterii creatoare a Neamului în variatele domenii ale culturii, inspirând cetitorului deplină încredere într'un viitor strălucit pentru poporul românesc.

Dr. N. Terchilă

Organizați Reuniuni de femei

INFORMAȚIUNI

SPRE ȘTIRE. Atragem atențiunea Onoratei Preoțimi, că în ziua sărbătorii Buna Vestire se săvârșește liturghia Sf. Ioan Gură de Aur. Amănunte în Triod, Capetele lui Marcu, litera T.

Decorat. Președintele Institutului german-român din Berlin, dl *Sextil Pușcariu*, a fost decorat cu însemnele Crucii pentru merit a Vulturului german cl. I. Ministrul României la Berlin, dl Bossy, i-a înmănat decorația, împreună cu o scrisoare autografa, din partea Fuehrerului.

„Viața Ilustrată”, revista lunară condusă de P. S. episcop Nicolae Colan, și sistată anul trecut, își reia apariția, cu ziua de 1 Martie 1942. Singura revistă română în Ardealul de nord, a fost așteptată cu mare dor de toată suflarea românească. Vom reveni.

Resultatul colectei publice, înfiptuite cu prilejul Zilei Cumpătării la 22 Februar 1942, se prezintă în următoarele cifre: În București s'au adunat 24 $\frac{1}{2}$ milioane lei; în provincie aproape 81 milioane lei. Totalul colectei este peste 105 milioane lei. S'a manifestat și de astă dată solidaritatea națională. Sumele colectate vor fi împărțite în modul cel mai echitabil. Străduința Ajutorului de eamnă a fost primită pretutindeni cu mare bucurie. Aceasta va fi un îndemn al muncii închinată, și mai mai departe, într'un alinarea suferințelor.

Reuniunea femeilor române din Sibiu aduce cele mai sincere mulțumiri domnilor și doamnelor, cari din tristul prilej al încetării din viață a vrednicel matrioane Catinca A. Bărsăneanu, în loc de cunună trecătoare pe sicriul regretatei, au contribuit la sporirea Fondului pentru un cămin de femei, care fond o preocupa pe răposata în ultimul timp al vieții. Până în prezent s'au primit următoarele donațiuni: I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan, arhiepiscop și mitropolit 2000 lei; Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român 3000 lei; dna și dl Valer Bologa, dna Marioara Brediceanu, dna și dl Dr. Nicolae Comșa și dna Ersilia Vătășianu, câte 1000 lei; dl Dr. Ilie Beu și dna Marioara Mircea, câte 500 lei; dna Foca Crișan 300 lei; dnele Aurelia Albini, Cornelia Popopici și dna Elena Stănculescu, câte 200 lei; dna Maria Odor 100 lei. Total 18.000 lei. — *Comitetul*.

Se înființează un impozit excepțional de reîntregire, potrivit tabloului anexă din M. O., unde a apărut decretul-lege. Scutiți de acest impozit sânt, între alții, cei ce prezintă dovadă că au subscris la „Imprumutul Reîntregirii 1941” cel puțin sumele prevăzute în tabloul anexă, pentru fiecare dintre izvoarele lor de venit.

Conferință publică. Societatea ortodoxă națională a femeilor române, filiala Sibiu, invită la conferința ținută de doara Elena Eftimiu, lectoră universitară, care va vorbi despre: Un gânditor creștin (Despre problema morții), Duminecă, 15 Martie 1942, la ora 11-15, după serviciul divin, în sala Prefecturii județene Sibiu.

Modificare de lege. În urma intervenției, făcute de Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor, ministerul finanțelor a dispus ca așa zisul impozit „pe epitrahil” să fie soluționat prin modificare de lege, ce se va aduce în April a. c.

Conferințe preoțești. Consiliul eparhial Beiuș a convocat pe toți preoții din eparhie în conferințe pastorale și administrative. Conferințele s'au ținut în 10 Martie c. la Beiuș și în 12 Martie la Tinca, pe lângă participarea preoților din cele 8 propopiate: Beiuș, Ceica, Răbăgani, Rien, Vașcău, Beliu, Salonta și Tincă.

Sunete de clopote fără clopote. Biserica ceho-moravă din cartierul Vinohrady din Praga posedă un turn înalt frumos, de unde răsună în mod regulat prin împrejurimi sunete de clopote, cu toate că

un observator atent nu poate zări nici un fel de clopote în turn. Aceste clopote într'adevăr nu există. Turnul este lipsit de clopote. În locul clopotelor turnul este provăzut cu niște reproductoare puternice. Și în felul acesta din turnul bisericii din Vinohrady răsună tonuri prea frumoase de clopote fără clopote.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 15 Martie 1942, va predica părintele Gh. Maior.

CARTI ȘI REVISTE

Apologeți creștini, români și străini, de Emilian Vasilescu, București, „Cugetarea”, 1942, Pg. 224, Lei 90. — În „Biblioteca Teologică”, de sub îngrijirea I. P. S. Irineu Mihălcescu, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, prof. onorar al Fal. teol. din București, a apărut de curând volumul Apologeți creștini, scris de asistentul la facultatea de teologie din capitală, păr. Emilian Vasilescu. Cartea cuprinde articole publicate în revistele: Sfarmă Peatră, Gândirea, Calendarul etc.

Între numeroșii apărători ai credinței sânt cercetați și studiați, în acest volum, următorii teologi: P. Movilă, V. Găină, Nicolae Bălan, Irineu Mihălcescu, Nichifor Crainic, I. Gh. Savin și D. Stăniloae, ear dintre oamenii de știință și literați: D. Cantemir, Al. de Sturdza, N. Paulescu, G. G. Longinescu, S. Mehedinți, I. Petrovici și V. Gomoiu.

Înfișând cetitorului pe cei ce nu numai își mărturisesc credința, ci și se luptă pentru ea, autorul aduce neprețuit folos, prin puterea pildelor, iscusit alese și tălmăcite, într'un apărarea credinței creștine. De vânzare la Librăria Arhid., Sibiu.

Viețile Sfinților, prelucrate de Al. Lascarov-Moldovanu, vol. VII (ultimul). „Cugetarea”. Pg. 320. Lei 80.

Volumul acesta, al cărților de conținut creștin prelucrate de mult osărdiosul scriitor, Al. Lascarov-Moldovanu, — încheie seria publicației din Viețile Sfinților, — volumul care, înfișând viețile, cu ostentile și pătimirile sfinților, în numeroase pilduri, va aduce bune servicii azi, în vremea prefacerii sociale și creștine a noilor generații. — A se cere dela: Librăria Arhidiezeană, Sibiu.

Judecătoria rurală Nocrich, secția c. f. Nr. 734/1941 c. f. (28) 1—1

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de urmărirea Banca Agronomilor S. A. Agnita contra urmăritei Tatú Anisie n. Popovicu. Judecătoria.

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Alțina, circumscripția judecătorei ocolului Nocrich cuprinse în c. f. a comunei Alțina Nr. protocolului c. f. 2024 Nr. top. 144 casă și curte de 183 st. p. în valoare de 95.000 lei cu prețul de strigare de 71.250 lei și Nr. top 145 grădină de 52 st. p. în valoare de 5000 lei cu prețul de strigare de 3750 lei pe lângă menținerea dreptului de uzufruct viager întabulat sub C. 4, 7-8, pentru încasarea creanței de 20.000 lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 22 luna Aprilie anul 1942, ora 10 a. m. la casa comunală a comunei Alțina.

Data în Nocrich la 31 luna Octomvrie anul 1941.

aj. cond. c. f.: Judecător: (ss) Săpunaru (ss) Ioan Gh. Ionescu

Pentru conformitate: Indescifrabil

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacția și Administrația: Sibiu, Academia teologică „Andreiană”. Redactor: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Abonament anual, Lei 400.

Nr. 132/1942

(27) 1-3

Nr. 58/1942

(26) 1-3

Par. ort. rom., comuna Budila, jud. Braşov
Nr. 61/1942 (24) 1-3

Nr. 44/1942

(22) 2-3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Sibiu, din protopopiatul Sebeşului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în ziarul Tel. Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Sesiune parohială veche, 3 jugăre cad. 1004 stj. p. păşune.
  2. Sesiune parohială nouă, din Reforma agrară, 16 jug. cad. arător.
  3. Pădure, 5 jug. 148 stj. p.
  4. Locuinţă în natură.
  5. Venitele stolare obișnuite în parohie.
  6. Salarul dela Stat.
  7. Ferolosința ierbii din cimitirul vechi.
- Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Sebeşului, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiune dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu incuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminică sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Sebeş-Alba, 20 Februarie 1942,

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeşului în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop

Concurs

La liceul ortodox român „A. Iancu” din Brad e vacant postul II de pedagog. Celce doresc a ocupa acest post să-și înainteze cererea însoțită de actele prevăzute, de Codul funcționarilor publici, până la 15 Martie 1942: Direcțiunii liceului în Brad, jud. Hunedoara.

Candidații să fie de religia ortodoxă română și să dispună de pregătirea necesară acestui post. Retribuția postului va fi aceea prevăzută de Decretul-lege Nr. 2845/1941 Mon. Of. Nr. 242 din 12 Oct. 1941, având a-și plăti întreținerea în conf. cu ord. Casei Școlilor Nr. 44.444/1941.

Directorul liceului:
C. Ciocan

(II) 2-3

Nr. 65/1942

(20) 3-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreț bisericesc la biserica ortodoxă română din Sibiu-inferior I (Maeri, str. Lungă), se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Tel. Român.

Venitele împreunate cu acest post:
1. Salarul dela stat, întrucât statul va bugeta acest post, și 500 lei lunar pentru chirie până la ridicarea unei locuințe cantonale.

Intrucât statul nu va bugeta acest post, până la bugetarea lui cântărețul diplomat va primi o remunerație lunară de 1500 lei dela parohie și 1 jugăr de loc arător pe șesul Sibiului.

Venitele uzitate în parohie.

Candidații trebuie să fie absolvenți ai școlii de cântăreți bisericești „Dim. Cunțan” din Sibiu și pricepuți în dirijarea corului.

Se menționează că cel ales, în afară de săvârșirea serviciului divin din Duminică și sârbători, este obligat să fie zilnic la săvârșirea utreniei, a sfintei liturghii, a vecerniei și Acatistului.

Celce doresc să ocupe acest post, vor înainta cererile de concurs oficiului parohial și se vor prezenta la sfânta biserică într-o Duminică pentru a fi cunoscuți.

Sibiu, din ședința consiliului parohial din 19 Februar 1942.

Sibiu, aprobat în ședința secției bisericești din 24 Februar 1942.

Prof. Dr. Sp. Căndea
cons. arhiep. ref.

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Bobohalma, protopopiatul Târnava, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială de 32 jugăre pământ arător și fânaț.
3. Grădina bisericii în mărime de 1 jugăr.
4. Cimitirul bisericii în mărime de 1/2 jugăr.
5. Locuință deplin corăspunzătoare, închiriată și plătită de consiliul parohial.
6. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Târnavei, în termenul indicat. Totodată se va anexa și permisiunea de candidare primită dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc.

Candidații se vor prezenta în parohie cu prealabila învoire a oficiului protopopesc, în vreo Duminică sau sârbătoare, spre a cânta la strană și a predica, eventual a servi la sf. altar și a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopopesc ortodox român al Târnavei în înțelegere cu consiliul parohial ortodox român din Bobohalma, Târnăveni, la 21 Februarie 1942.

Gheorghe Oprean
protopop

Ad. Nr. 13/1942

(17) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Streiu-Șăcel, din protopopiatul Hațeg, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat, după pregătirea candidatului.
2. Sesiune parohială 6 jugăre arător, 2 jugăre fânaț și 6 jugăre pășune.
3. Venitele stolare uzitate în protopopiat.

Cererile de concurs, însoțite de autorizațiunea de candidare dela P. Ven. Consiliu Arhiepiscopesc și de celelalte acte prevăzute în Regulament, se vor înainta oficiului protopopesc în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta în parohie, cu incuviințarea oficiului protopopesc, într-o zi de Duminică sau sârbătoare pentru ca să fie cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial
Hațeg, 13 Februarie 1942.

Ieronim Ciocan
protopop.

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreț bisericesc, la biserica ortodoxă română din Braşov-Cetate, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar lunar dela parohie, Lei 3500, intru cât statul nu va bugeta posul.
  2. Locuință în natură, fără încălzit și luminat.
  3. Taxele obișnuite în parohie.
- Candidaților li se cere să aibă diploma de absolvire a școlii de cântăreți „D. Cunțan”.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului parohial în termen, iar concurenții se vor prezenta la sfânta biserică, la o dată ce li se va comunica, pentru a cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Din ședința Consiliului parohial, dela 7 Februarie 1942.

Oficiul parohial ort. român Braşov-Cetate
Preot V. Coman
adm. paroh

Văzut:

Dr. N. Stinghe
adm. prot.

(21) 2-3

Publicare de licitație

Pentru darea în întreprindere a continuării lucrărilor de edificare la biserica ortodoxă română din comuna Budila, jud. Braşov: tencuire, dulgherie, tâmplărie, etc. se publică licitație cu oferte închise și sigilate pe ziua de 28 Martie 1942, sau în caz de neprezentare pe ziua de 8 Aprilie 1942, ora 14.

Licitația se va ținea la oficiul parohial Budila.

Planul, devizul, caietul de sarcini și condițiile de licitație se pot vedea la epitropia parohială. Sau Serviciul tehnic județean.

Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și vadiul de 5%, dela suma oferită, în numerar sau efecte de stat.

Admiși la licitație sunt antreprenori autorizați de astfel de lucrări.

Concurenții nu pot pretinde spese de deplasare.

Actele licitației se vor aproba de P. V. Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu, când se va putea încheia contractul.

Din ședința consiliului parohial ținută la 2 Februarie 1942.

Pentru consiliul parohial:
Jordan Curcubătă
paroh, preș. cons. par.

Nr. 251/1942

(25) 1-3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al tractului Dobra, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Protopopul instituit va fi și parohul titular al parohiei Dobra și va avea îndreptățire legală la următoarele beneficii:

1. Salar dela stat.
2. Parohia, până la edificarea sau cumpărarea unei case parohiale, se va îngriji de locuință corespunzătoare protopopului.
3. Sesiune parohială în extenziune de 14 jugăre în materă și 3 jug. 800 stj. p. în filie, teren arabil de cl. I.
4. Stolele parohiale usitate în tract.
5. Diurnă de protopop dela stat.
6. Diurnele dela vizitațiile canonice și dela deplasările oficiale.

Cererile de concurs, însoțite de toate documentele necesare, se vor înainta Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, în termenul fixat.

Dobra, la 2 Martie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Dobrei în înțelegere cu consiliul protopopesc al tractului Dobra.

Pr. Adam Lăzărescu
adm. protopopesc

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț în parohia nou înființată Brădet-Acriș (Intorsura Buzăului), se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat, dacă va fi bugetat.
2. Venitele din parohie, conform uzului local.
3. Candidații vor prezenta oficiului parohial pe lângă cerere următoarele acte: a) Diploma de absolvire a Școlii de cântăreți „D. Cunțan” din Sibiu; b) Extras de naștere; c) Extras de botez; d) Certificat de moralitate.

Doritorii au a se prezenta în termen la strană spre a fi cunoscuți de credincioși. Vor fi preferiți cunoscătorii de note spre a conduce cor bisericesc.

Consiliul par. al parohiei Brădet-Acriș. —

Văzut: Oficiul protopopesc Braşov.

Dr. N. Stinghe
adm. prot.

(23) 2-3

Concurs

Pentru întregirea postului I de cântăreț al parohiei Tântari, protopopiatul Braşovului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat, atunci când statul va bugeta acest post.
2. Salarul de 2500 lei dela parohie, până la salarizarea de către stat.
3. Sesiunea cantorală, constând din 643 st. p. arător și 2 jug. 635 st. p. fânaț.
5. Taxa încasată dela credincioși în ajunul Crăciunului cu umblarea cu iconița, câte 10 lei de familie, dela aproximativ 230 familii.

5. Jumătate din stola uzitată în parohie.

Candidații îndreptățiți la acest post, adevărați absolvenți cu diplomă ai școlii de cântăreți bisericești dela Sibiu, își vor înainta cererile de concurs, însoțite de actele necesare, oficiului parohial ortodox român Tântari, urmând apoi a se prezenta în parohie cu prealabila învoire a parohului, pentru a cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul parohial ortodox român Tântari
Preot Ioan Turcu

Văzut:

Dr. N. Stinghe
adm. prot.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Nr. 3/1942

(16) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Șapartoc, din protopopiatul Sighișoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție a acestui text în Telegraful Român.

Venitele acestei parohii sânt:

1. Salarul dela stat.
  2. Stola uzitată în protopopiat.
  3. Sesiune parohială veche și nouă 15 jugăre.
  4. Câte-o ferdelă (dublu decalitr) de porumb sfărâmat dela fiecare familie.
  5. Curte parohială, grădina de legume, dependințe economice, casa parohială în perspectivă de construcție.
  6. Până la edificarea casei parohiale, parohia se va îngriji de locuință corespunzătoare.
  7. Lemne de foc din parchetul comunei, o soarte cu prețul de strigare, fașonatul și transportul îl privesc pe preot.
- Cererile de concurs, însoțite de toate actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, inclusiv incuviințarea dela concursa exoperată dela Inalt Prea Sfințitul Mitropolit, se vor înainta în termen oficiului subsemnat.

Concurenții se vor prezenta în parohie, cu incuviințarea prealabilă a subsemnatului, într-o Duminică sau sârbătoare spre a sluji, a predica și a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopopesc al Sighișoarei în înțelegere cu consiliul parohial din Șapartoc.
Sighișoara, 19 Ianuarie 1942.

Emilian Stoica
protopop

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.